

Pravični bodo živelj od vere

Ali pravični 'živi od vere' ali 'živi od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust'? Kristus je torej vera, ki naj bi se pokazala (Gal 3,24), utelešeni glagol, zato bo pravični živel Kristus (Rim 10,8). Vsi, ki so vstali s Kristusom, živijo po veri in prerok Habakuk priča, da so tisti, ki živijo po veri, pravični.

Pravični bodo živelj od vere

"Kdor pa ne vadi, ampak verjame v tistega, ki opravičuje hudobce, se njegova vera šteje za pravičnost" (Rim. 4: 5)

Uvod

Izjava apostola Pavla je presenetljiva, ko to potrjuje »Bog opravičuje hudobce« (Rim. 4: 5). Na podlagi česa Bog opravičuje hudobce? Kako lahko Bog, pravičen, razglasi nepravičnega? Kako to storiti, ne da bi ogrozili lastno pravičnost? Če bi Bog rekel: "... Hudobnih ne bom opravičil" (2. Mojzesova 23: 7), kako lahko apostol poganov trdi, da Bog opravičuje hudobne?

Milost in vera

Odgovor je preprost: Bog grešnike svobodno opravičuje s svojo čudovito milostjo! Čeprav je odgovor preprost, ostaja vprašanje: kako to stori? Odgovor je tudi preprost: po veri »... da nas vodi k Kristusu, da bi bili upravičeni z vero« (Gal 3:24). Poleg tega, da Bog opravičuje hudobce, je gotovo, da je človek upravičen z vero »Torej, če smo upravičeni z vero,

imamo mir z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu; pri čemer imamo tudi vero z vstopom v to milost, v kateri stojimo; in hvalimo se v upanju na božjo slavo «(Rim. 5: 1-2).

Ali Bog opravičuje zaradi zaupanja, ki mu ga človek zaupa? Je bilo človekovo prepričanje opravičljiva entiteta?

Odgovor najdemo v Rimljanom 1, vrstici 16 in 17:

»Ker se Kristusovega evangelija ne sramujem, ker je Božja moč za zveličanje vsakega, ki verjame; najprej od Juda in tudi od Grka. Ker je v njej odkrita Božja pravičnost od vere do vere, kot je zapisano: Pravičniki pa bodo živeli po veri «(Rim 1,16-17).

Čeprav v Stari zavezi Bog večkrat govori izraelskim sodnikom, naj opravičijo pravičnega in obsodijo hudobne ter o sebi izjavijo: "... Ne bom opravičeval hudobnih" (2. Mojzesova 23: 7), apostol Pavel uporablja Habakuka, ki pravi: „Pravični bodo živeli po veri“, da bi dokazal, da Bog opravičuje hudobne!

Bog opravičuje človeka po Kristusu

Iz ugotovitve apostola Pavla o Habakuku je razvidno, da se vera ne nanaša na človekovo zaupanje, temveč na Kristusa, vero, ki naj bi se pokazala »Toda preden je prišla vera, smo bili pod postavo in zaprti za tisto vero, ki se bo pokazala« (Gal 3,23).

Kakšna vera bi se pokazala? Kristusov evangelij, ki je Božja moč, je vera, ki se kaže ljudem. Evangelij je vera, za katero si morajo kristjani prizadevati (Jd1: 3). Evangelijsko sporočilo je oznanjevanje vere (Gal 3: 2, 5). Evangelij je vera, skozi katero se je razkrila milost »Kajti po milosti ste bili rešeni po veri; in to ne prihaja od vas, je Božji dar «(Efež. 2: 8). Evangelij ni prišel od nobenega človeka, je pa Božji dar "Če bi poznali božji dar in kdorkoli vas prosi:

dajte mi piti, prosil bi ga in on bi vam dal živo vodo" (Janez 4:10).

Kristus je božji dar, tema oznanjevanja vere, skozi katero ima človek dostop do te milosti. Ko torej Biblija pravi, da je brez vere nemogoče ugajati Bogu, je treba reči, da je vera, ki ugaja Bogu, Kristus, treba je razodeti vero in ne, kot mnogi mislijo, da je človekovo zaupanje (Heb 11: 6).

Pisatelj Hebrejcem v 26. vrstici 10. poglavja dokazuje, da po prejemu spoznanja resnice (evangelij) ni žrtve in da zato kristjani niso mogli zavriniti zaupanja, ki so ga imeli, kar je plod vere (evangelij) (Heb 10:35), ker bi morali po izvrševanju božje volje (to je verovati v Kristusa) imeti potrpljenje, da dosežejo obljubo (Heb 10:36; 1. Janezovo 3:24).

Po citiranju Habakuka pisec Hebrejcem nadaljuje z besedami o tistih, ki so živeli po veri (Heb 10:38), torej o moških, kakršen je bil Abraham, ki jih je opravičevala vera, ki naj bi se pokazala "Zdaj, ko je Pismo predvidevalo, da bo Bog poganov opravičeval z vero, je Abrahamu najprej oznanil evangelij, rekoč:" Vsi narodi bodo blagoslovljeni v tebi "(Gal 3,8).

Za boga je vse mogoče

Abraham je bil upravičen, ker je verjel, da bo Bog dal seme, kar je v njegovih očeh nekaj nemogočega, tako kot Bog v očeh ljudi opravičuje hudobne »Zdaj so se obljubile Abrahamu in njegovim potomcem. Ne reče: In potomcem, kot govori o mnogih, ampak kot enemu: In potomcem vašim, ki je Kristus «(Gal 3,16).

Kristus je trdni temelj pričakovanih stvari in dokaz nevidnega. "Zdaj je vera trdna podlaga za upanje in dokaz nevidnega. Ker so starodavci s tem pridobili pričevanje «(Heb 11,1-2), saj pravičniki živijo in prejemajo pričevanje, da je

po Kristusu ugajal Bogu (Titu 3,7).

Beseda, ki jo je Abraham slišal, je vzbudila patriarhovo prepričanje, ker "Kaj pa piše? Beseda je pri vas, v ustih in v srcu; to je beseda vere, ki jo oznanjujemo ... «(Rim 10,8), saj »Tako, da je vera s poslušanjem in poslušanje z Božjo besedo« (Rim. 10:17). Če ne bi slišali besede, ki prihaja od Boga, človek ne bi nikoli zaupal v Boga.

Element, ki daje utemeljitev, je Kristusova beseda, saj vsebuje božjo moč, ki omogoča opravičevanje hudobnih "Vedeti: Če boste z usti izpovedali Gospoda Jezusa in v svojem srcu verjeli, da ga je Bog vstal od mrtvih, boste rešeni. Ker s srcem se verjame v pravičnost, z usti pa se izpove za odrešenje «(Rim 10,9-10).

Ko človek sliši evangelij in verjame, prejme moč za zveličanje (Rim 1,16; Janez 1,12) in odkrije utemeljitev, saj preide iz smrti v življenje, ker je verjel v vero (Rim 1,17). Preko evangelija človek postane Božji otrok »Kajti vsi ste božji otroci po veri v Kristusa Jezusa« (Gal 3:26; Janez 1:12)

Božja moč

Zakaj je imel apostol Pavel pogum trditi, da Bog dela tisto, kar je sam prepovedal izraelskim sodnikom? Ker niso imeli potrebne moči! Da bi naredili čisto nepravično stvar, moramo imeti enako moč, kot jo je Jezus pokazal pri ozdravitvi paralitika, ko je odpustil svoje grehe.

"Zdaj, ko boste vedeli, da ima Sin človekov oblast nad zemljo, da odpušča grehe (rekel je paralitiku), vam rečem, vstanite, vzemite posteljo in pojdite k sebi domov (Lk 5) : 24).

Upravičevanje vere je Božja moč "... da bi nas lahko opravičili z vero" (Gal 3,24), kajti ko človek verjame, da je krščen v

Kristusovi smrti (Gal 3,27), to pomeni, da vzame svoj križ, umre in je pokopan "Ali ne veste, da so bili vsi, ki so bili krščeni v Jezusu Kristusu, krščeni v njegovi smrti?" (Rim. 6: 3). Zdaj je tisti, ki je mrtev in upravičen, v grehu! (Rim. 6: 7)

Vsi, ki verjamejo in umrejo s Kristusom, pa tudi Kristusa izpovedujejo v skladu s tem, kar so slišali in se naučili »Ker s srcem se verjame v pravičnost, z usti pa se prizna za zveličanje« (Rim 10,9-10).

Zdaj tisti, ki izpoveduje Kristusa, je, ker je poleg krsta v Kristusu že oblekel Kristusa. Izpoved je plod ustnic, ki rodi samo tiste, ki so povezani s pravo Oliveiro »Kajti, kolikor ste bili krščeni v Kristusa, ste se oblekli v Kristusa« (Gal 3,27); »Zato dajmo Bogu vedno žrtev hvale, to je sad ustnic, ki izpovedujejo njegovo ime« (Heb 13:15); »Jaz sem trta, vi ste veje; kdor je v meni in jaz v njem, obrodi veliko sadov; ker brez mene ne morete storiti ničesar (...) Moj Oče je s tem poveličan, da ste obrodili veliko sadov; in tako boste moji učenci «(Janez 15: 6, 8).

Pričanje, ki ga Bog daje, da človek, samo pade na tiste, ki so po pokopu oblečeni v Kristusa, torej samo tisti, ki so že vstali s Kristusom, so razglašeni za pravične pred Bogom. Pred Bogom so samo tisti, ki so na novo ustvarjeni, torej tisti, ki živijo po veri (evangeliju) »Pravični bodo živeli po veri« (Hc 2, 4).

Pravičniki bodo živeli od vere, to je vere, ki naj bi se pokazala in katero zdaj oznanjujemo (Rim 10,8). Vsi, ki so vstali s Kristusom, živijo po veri in prerok Habakuk priča, da so tisti, ki živijo po veri, pravični.

Kdor torej ne zaupa lastnim dejanjem, ampak počiva v Bogu, ki opravičuje, se mu njegovo vero pripisuje kot pravičnost "Kdor pa ne vadi, ampak verjame v tistega, ki opravičuje hudobce, mu se pripisuje njegova vera kot pravičnost" (Rim. 4: 5); "In

verjel je v Gospoda in mu zaračunal pravičnost" (1. Mojz. 15: 6), ker je s tem, ko je človek v svoji smrti v skladu s Kristusom in vstane z Božjo močjo, ustvarjen novi človek in jih Bog razglasil za pravične.

Gospodova beseda je očitna vera in vsi, ki vanjo verjamejo, ne bodo zmedeni "Kot je zapisano: Glej, na Sion postavljam kamen spotike in skandalozno skalo; In vsak, ki verjame vanj, se ne bo zmedel «(Rim 9,33), to je v evangeliju, ki je Božja moč, odkrita je Božja pravičnost, ki je vere (evangelij) v veri (verjame) (Rim. 1 : 16-17).

Pravični bodo živeli v Kristusu, kajti vsaka beseda, ki pride iz Božjih ust, bo živela človeka, to pomeni, da brez Kristusa, ki je živi kruh, ki je prišel iz nebes, človek nima življenja v sebi (Janez 3:36 ; Janez 5:24; Mt 4: 4; Heb 2: 4).